ततोऽन्यद्द्रौणिरादाय धनुर्भारसहं दृढं । ववर्ष विशिखांस्तीक्ष्णान् वारिधारा इवाम्बुदः । ८८९
ततः शारद्वतीपुत्रः प्रेषयामास भारत । सुवर्णपुङ्खाञ्छत्रुघ्नान् खचरान् खचरम्प्रति ।
तदाणैरर्द्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसां । सिंहैरिव बभौ मत्तं गजानां सङ्कुलं कुलं ।
विधम्य राक्षसान् बाणैः साश्वसूतरथद्विपान् । ददाह भगवान् वह्निर्भूतानीव युगक्षये ।
स दग्ध्वाऽक्षौहिणीं बाणैर्न्न्यहतीं रुरुचे भृशं । पुरेव त्रिपुरं दग्ध्वा दिवि देवो महेश्वरः ।
युगान्ते सर्व्वभूतानि दग्ध्वेव वसुरुल्वणः । रराज जयतां श्रेष्ठो द्रौणपुत्रस्तवाहितान् । ८९१
ततो घटोत्कचः क्रुद्धो रक्षसां भीमकर्म्मणां । द्रौणिं हतेति महतीं चोदयामास ताञ्चमूं ।
घटोत्कचस्य तामाज्ञां प्रतिगृह्याथ राक्षसाः । दंष्ट्रोज्ज्वला महावक्त्रा घोररूपा भयावहाः ।
व्यात्ताननाः दीर्घजिह्वा क्रोधदीप्तेक्षणा भृशं । सिंहनादेन महता नादयन्तो वसुन्धरां ।
हन्तुमभ्यद्रवन् द्रौणिं नानाप्रहरणायुधाः । शक्तीः शतघ्नीः परिघानशनीः शूलप्रट्टिशान् ।
खड्गान् गदा भिन्दिपालान् मुषलानि परश्वधान् । प्रासानसींस्तोमरांश्च कुणपान् कम्पनाञ्छितान् । ८९०
शूलान् भुशुण्ड्यश्मगुडाः स्थूणाः कार्ष्णायसीस्तथा । मुद्गरांश्च महाघोरान् समरे शत्रुदारकान् ।
द्रौणिमूर्द्धन्यमज्जन्त राक्षसा भीमविक्रमाः । चिक्षिपुः क्रोधताम्राक्षाः शतशोऽथ सहस्रशः ।
तच्छस्त्रवर्षं सुमहद्द्रौणपुत्रस्य मूर्द्धनि । पतमानं समीक्ष्याथ योधास्ते व्यथिताभवन् ।
द्रौणपुत्रस्त्वसम्भ्रान्तस्तदर्द्दं घोरमुच्छ्रितं । शरैर्व्विध्वंसयामास वज्रकल्पैः शिलाशितैः ।
ततोऽन्यैर्व्विशिखैस्तूर्णं स्वर्णपुङ्खैर्म्महामनाः । निजघ्ने राक्षसान् द्रौणिर्द्दिव्यास्त्रप्रतिमन्त्रितैः । ८९५
तदाणैरर्द्दितं यूथं रक्षसां पीनवक्षसां । सिंहैरिव बभौ मत्तं गजानामाकुलं कुलं ।
ते राक्षसाः सुसंक्रुद्धा द्रौणपुत्रेण ताडिताः । क्रुद्धाः सम्प्राद्रवन् द्रौणिं जिघांसन्तो महाबलाः ।
तत्राद्भुतमिवं द्रौणिर्द्दर्शयामास विक्रमं । अशक्यं कर्त्तुमन्येन सर्व्वभूतेषु भारत ।
यदेको राक्षसीं सेनां क्षणाद्द्रौणिर्म्महास्त्रवित् । ददाह ज्वलितैर्व्वाणैराक्षसेन्द्रस्य पश्यतः ।
स दहन्राक्षसानीकं रराज द्रौणिराहवे । युगान्ते सर्व्वभूतानि सम्वर्त्तक इवानलः । ८८०
तं दहन्तमनीकानि शरैराशीविषोपमैः । तेषु राजसहस्रेषु पाण्डवेयेषु भारत ।
नैनं निरीक्षितुं कश्चित् शक्नोति द्रौणिमाहवे । ऋते घटोत्कचादीराद्राक्षसेन्द्रान्महाबलान् ।
स पुनर्भरतश्रेष्ठ क्रोधादुद्भ्रान्तलोचनः । तलं तलेन संहत्य सन्दश्य दशनच्छदं ।
खं सूतमब्रवीत् क्रुद्धो द्रौणपुत्राय मां वह । स ययौ घोररूपेण तेन जैत्रपताकिना ।
द्वैरथं द्रौणपुत्रेण पुनरप्यरिसूदनः । स विनद्य महानादं सिंहवद्भीमविक्रमः । ८८५
चिक्षेपाविध्य सङ्ग्रामे द्रौणपुत्राय राक्षसः । अष्टघण्टां महाघोरामशनीं देवनिर्म्मितां ।
तामवप्लुत्य जग्राह द्रौणिर्न्यस्य रथे धनुः । चिक्षेप चैनां तस्यैव स्यन्दनात् सोऽवपुप्लुवे ।
साश्वसूतं ध्वजं वाहं भस्म कृत्वा महाप्रभा । विवेश वसुधां भित्त्वा साऽशनिर्भृशदारुणा ।
द्रौणेस्तत्कर्म्म दृष्ट्वा तु सर्व्वभूतान्यपूजयन् । यदवप्लुत्य जग्राह घोरां शङ्करनिर्म्मितां ।